

Tabellen visar trender för de arter som registrerats i den årliga inventeringen som nu bedrivits i 27 år. Ett resultat från 1984 finns med som ytterligare underlag för bedömningen. Utvärderingen har gjorts med linjär regression. Trenden, för många, arter är inte linjär men eftersom serien är så lång är det möjligt att göra brytpunkter för delar av perioden vilket beskrivs i kommentarsfältet. Signifikansnivån beskriver stykan, säkerheten, i trenden. * motsvarar 95 % säkerhet, ** 99 % och *** 99,9 % säkerhet.

Art	Antal par (st)			Trend för åren 1990-2016 - 27 år				
	1984	1990	2016	Ök- ning	Minsk- ning	Förändring (% per år)	Signifi- kans- nivå	Kommentar
Knölsvan	27	44	74	1		2%	***	En svag ökning under inventeringsperioden.
Grågås	87	130	126	1		2%	**	Fram till 2012 har grågåsen visat en svag ökning men en minskning de fyra senaste åren har gjort att ökningen uteblivit och idag har grågåsen en numerär i nivå med inventeringens start. Den sammanlagda trenden över de 27 åren är dock fortfarande positiv. Observationer tyder på att arten har ökat som häckfågel i innerskärgården under senare år.
Kanadagås	3	2	8	1		10%	***	Låg numerär i ytterskärgården med i genomsnitt 8 par per år. Ökande.
Vitkindad gås	0	0	0					Första häckningen registrerades 2001, sedan dess har den häckat vid sju olika säsonger, som mest med två par.
Gravand	28	30	11		1	-3%	***	Gravanden har minskat hela tiden sedan inventeringens start, som mest har 37 par registrerats 1993.
Bläsand	0	2	0					Har häckat 6 av de 27 åren med 1-2 par per år.
Snatterand	0	0	26	1		407%	*	Snatteranden började uppträda som häckfågel 1998 men blev årlig häckfågel först 2006 och den har ökat sin numerär mellan från 2006 och 2015 noterades det hittills högsta antalet par, 26 stycken. Trenden är statistiskt beräknad mellan 2006 och 2016. Att förändringen per år blir så stor beror på det låga utgångsvärdet.
Kricka	0	0	3					Uppträder årligen, sedan 2001, som en sällsynt häckfågel i ytterskärgården. I genomsnitt har cirka 3 par häckat per år.
Gräsand	78	74	118	1		5%	***	Mellan 2004 och 2008 visade gräsanden en klar ökning. Därefter har det skett en successiv minskning med cirka 6 % per år. Den sammanlagda trenden för de 27 åren är fortfarande positiv.
Stjärtand	0	2	0					Mycket sällsynt häckfågel i ytterskärgården. Den har häckat med något enstaka par vid fem tillfällen under de 27 åren som inventeringen utförts.
Skedand	8	9	6					Relativt ovanlig häckfågel i ytterskärgården. I genomsnitt häckar 11 par årligen.
Vigg	296	253	223					Viggen har i alla år legat på en jämn nivå mellan 170 och 270 par, i genomsnitt häckar 219 par årligen.
Bergand	0	0	0					Mycket sällsynt häckfågel. Har häckat fyra ggr under de 27 åren med 1-2 par. De fåtal häckningar som ägt rum har varit koncentrerade till den norra skärgårdsdelen.
Ejder	723	815	373		1	-7%	***	Från att ha varit mer eller mindre stabil mellan 1990 och 2010, med ett medeltal på ca 780 häckande par årligen, har ejdern därefter minskat. Från 2007 och framåt har minskningen varit 7 % per år.
Svärta	58	58	37					Svärta minskade kraftigt på 1990-talet men ökade sin numerär under 2000-talet. Svärta har nu, ungefär, samma numerär som när inventeringen startade.
Knipa	0	0	2					Mycket sällsynt häckfågel i ytterskärgården. De häckningar som ägt rum är på lokaler där det finns tillgång till uppsatta fågelholkar.
Småskrake	41	56	112	1		7%	***	Under 90-talet var antalet par på en jämn nivå men har från 2000-talets början ökat kraftigt. Trenden beräknad för samtliga 27 år.
Storskrake	4	12	9					Relativt ovanlig häckfågel som mest har 15 par häckat. De häckningar som ägt rum är på lokaler där det finns tillgång till uppsatta fågelholkar.
Svarthakedopping	0	0	0					Mycket sällsynt häckfågel i ytterskärgården. Första häckningen registrerades 2001 och arten har sedan dess häckat med något enstaka par vid fem tillfällen.
Skäggdopping	8	11	38	1		17%	***	Under 90-talet var antalet par på en jämn nivå men har från 2000-talets början ökat kraftigt. Trenden beräknad för åren 2003-2016.
Storskarv	155	818	220		1	-2%	*	Under slutet av 1900-talet ökade skarven kraftigt. Den högsta noteringen gjordes 1992 med 2758 par. 2006 gjordes ännu en hög notering då 2575 par häckade. Därefter har arten successivt minskat med 8 % per år. 2016 gjordes den lägsta registreringen hittills med 220 par. De flesta och största kolonierna av storskarv i Kalmar län finns utanför undersökningsområdet.
Gråhäger	236	257	190		1	-1%	*	Relativt stora variationer mellan olika år men sammantaget finns en svag negativ trend. Antalet par har varierat mellan 124-395 par. Inom inventeringsområdet häckar arten i två kolonier.
Strandskata	83	93	63		1	-1%	*	Kraftig minskning under de tio första åren. Från 2001 har strandskatan ökat något men den har hittills inte nått upp till nivåerna i början av 1990-talet.
Större strandpipare	12	19	16					Större strandpiparen har varierat mellan 11 och 36 par med i medeltal 21 par per år.

Art	Antal par (st)			Trend för åren 1990-2016 - 27 år				Kommentar
	1984	1990	2016	Ök- ning	Minsk- ning	Förändring (% per år)	Signifi- kans- nivå	
Tofsvipa	2	5	1					Häckar årligen med några enstaka par. De fåtal häckningar som ägt rum har varit koncentrerade till den gräsbevuxna moränskärgården i den södra delen av inventeringsområdet.
Storspov	1	2	1					Storspoven har i genomsnitt häckat med ett par per år i ytterskärgården. De fåtal häckningar som ägt rum har varit koncentrerade till den gräsbevuxna moränskärgården i den södra delen av inventeringsområdet.
Rödbena	34	28	38					Kraftig minskning under 1990-talet som därefter följdes av en ökning. 2016 registrerades det högsta antalet par hittills och den har nu nått upp i jämförbara nivåer som i början av 1990-talet. I genomsnitt har 25 par häckat per år.
Drillsnäppa	6	22	17		1	-2%	***	Arten har minskat över hela inventeringsperioden men uppvisar variation i antal par mellan olika år.
Roskarl	44	63	1		1	-4%	***	Dramatiskt minskning under 90-talet då antalet par minskade med 7 % per år. Mellan 2000 och 2010 var antalet par stabilare men på en låg nivå. Från 2011 har minskningen tagit fart igen och och 2016 endast 1 par!
Kustlabb	3	3	2					Häckar årligen med några få par.
Skratmås	258	541	1080					Under 1990-talet visade skratmåsen stora minskningar men under 2000-talet har arten successivt ökat och 2016 registrerades 1080 par. Det är det den högsta registreringen under de 27 åren som inventeringen utförts.
Fiskmås	973	698	690					Kraftig minskning från 1990 till 2001. Från 2002 har fiskmåsen ökat med 4 % per år och den har nu nått ungefär samma nivå som 1990.
Silltrut	24	29	2		1			Uppträdde mindre allmänt som häckfågel i början men minskade med 13 % per år mellan 1990-1997. Sedan 2013 har silltruten häckat med 1-2 par inom området.
Gråtrut	1000	1703	544		1	-3%	***	1995 hade gråtruten sin högsta notering i området med 2387 par. Mellan 1995-2015 har den minskat med 7 % per år. Gråtruten minskar fortfarande men minskningstakten har avtagit något sedan 2005.
Havstrut	151	235	98		1	-3%	***	Fram till slutet av 1990-talet har havstruten haft en relativt jämn nivå. Mellan 1999-2015 har antalet par minskat med 4 % per år och nu är det endast 1/3-del av vad nivån på 90-talet.
Småtärna	5	1	0					Mycket sällsynt häckfågel med något enstaka par. Häckningarna har skett i moränskärgården i den södra delen av inventeringsområdet.
Skräntärna	47	8	96	1		31%	***	Skräntärnan är hotad och under många år fanns bara en koloni, på Furön, som ensam stod för ökning. 2008 delades kolonin och numera finns två kolonier i länet som ungefär är lika stora. 2016 registrerades det högsta antalet par hittills i undersökning. Att den årliga ökningen är så stor beror på artens låga numerär i början av undersökningen.
Silvertärna	426	544	907	1		4%	***	Nomadiskt uppträdande. Under 1990-talet minskade silvertärnan kraftigt men mellan 2000-2015 har ökningen varit 5 % per år. Idag finns fler par silvertärna i området än när inventeringen startade.
Fisktärna	13	14	172	1		3832%	***	Fisktärnan har haft en stabil men låg numerär mellan 1990 och 2004. Därefter har den ökat kraftigt i antal. Mellan 2006-2015 har ökningen varit 3832 % per år. Att ökningen är så står beror på det låga utgångsvärdet.
Kentsk tärna	0	18	0					Mellan 1990-1993 häckade den årligen med 18-75 par. Därefter har den häckat med något enstaka par vid 5 tillfällen.
Tordmule	27	26	33		1	-2%	*	Tordmulen har varierat mellan 9-55 par under de 27 inventeringsåren. I medeltal har 29 par häckat. Sammantaget har tordmulen minskat med 2 % årligen och nådde 2019 sin lägsta numerär. Sedan dess har den succesivt ökat och 2016 noterades 49 par vilket är i nivå då den var som talrikast, början av 1990-talet.
Tobisgrissla	21	4	0					1984 påträffades 21 par men under den 27 åriga inventeringsperioden fanns som mest 4 par per år. I början var den en årlig häckfågel, på senare år alltmer sporadiskt och den är inte sedan 1997 en årlig häckfågel.
Skärpiplärka	49	55	28		1	-1%	*	Under 1990-talet visade skärpiplärkan stora minskningar men de har bromsats upp under 2000-talet och den genomsnittliga minskningen över samtliga 27 åren är i genomsnitt 1 % per år.

Antal arter: 10 12